

z historie módy

TEXT: JANA MÁCHALOVÁ

Útěk před médií

Novináři a módní návrháři byli vždy velkým nebezpečím pro spontánně zrozené pouliční subkultury. V případě punků dokázali během několika málo měsíců degradovat jejich zdánlivě nepřijatelnou anarchii v oblékání na stereotyp. „Mediální punk“ se stal určitým druhem viru, který se přenášel novinami, časopisy a televizními zprávami. V avantgardních prodejnách v Londýně a Paříži se již v roce 1977 nabízela nová móda „punk look“ - běžným spotřebitelům. Kalhoty s jednou nohavicí, sluneční brýle s jedním sklem, zdravotní šněrovací boty, košile s obojkovými límcí, síťované vesty z motouzů, kožená saka s cvočky. Rebelové ulice, ke svému vlastnímu zděšení, přestali šokovat. Bláznivé barvy a ježaté hlavy se staly běžným jevem. Antimoda se proměnila v módu, antikultura v oficiální kulturu. Bylo třeba hledat novou formu protestu. Do razantních stop punků vešly s patřičnou dávkou americké nostalgie cats (kříženci rockerů s trampty), oils (z poloviny skini, z poloviny punkové) se svými rasistickými poznámkami, noví romantici, pozěři, kteří se oblékali pro zábavu, a také mystikou posedlí gothové.

Punk

Hnutí punk bylo pochopitelnou odpověď na líbivé obličeje dlouhovlasých hvězd popu, které se v polovině sedmdesátých let přiblížily Kristovu věku a stali se z nich „nudní staří páprdové“, usurpující si místo na výsluní. Ironií bylo, že právě tito hippiové nadělali tolik povyku kolem „mládí“.

Opět dozrál čas pro novou revoluci, která byla ostře zaměřena proti všeobjímající lásce, touze souznít s přírodou a heslům o míru. „Věk Vodnáře“ nenávratně zmizel.

Byla také jiná doba. Sedmdesátá léta byla „pondělkem s pěknou kocovinou po velkém flamu šedesátých let“. Stoupala

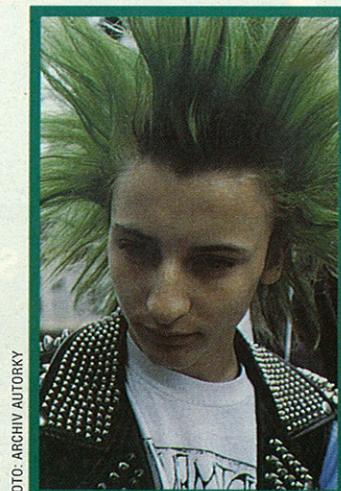
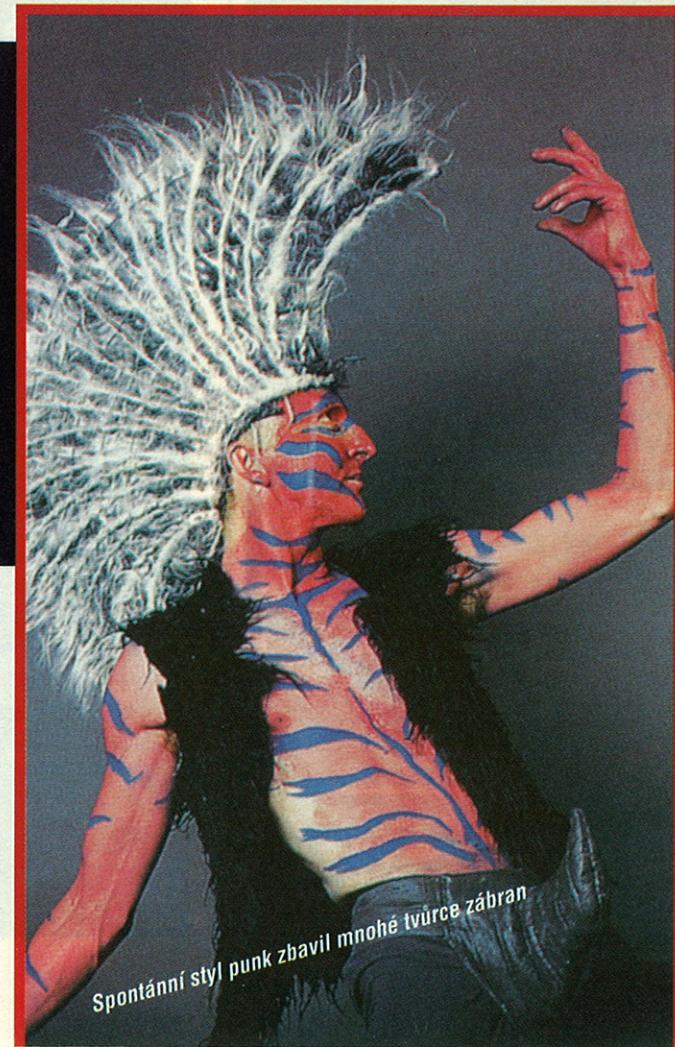

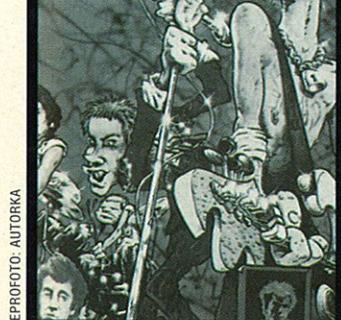
FOTO: ARCHIV AUTORKY

„konec světa“, bylo spojeno s dvěma osobnostmi, návrhářkou Vivienne Westwoodovou a manažerem a hudebníkem Malcomem McLarenem, kteří si tu otevřeli obchod pod jménem „V duchu rocku“. Později byl

název pozměněn podle hesla zpěváka Jima Morrisona „Příliš rychlý v životě, příliš mladí pro smrt“ a od roku 1976 se nad vchodem vyjímal světlíkující nápis Sex. Sortiment oblečení, které se tu prodávalo, útočil na „dobrý vkus“. McLarenova rocková kapela Sex Pistols, pojmenovaná podle zmíněného obchodu, svým provokativně nezkrotným duchem přispěla k profilování hnutí punk, právě tak jako Westwoodová svými modely. Westwoodová a McLaren jsou pokládáni za duchovní rodiče punků. Ti skuteční však byli hippies, proti kterým pociťovali zášť a nechut. Ta je spojovala. Punkové zdaleka nepocházel jen z chudinských čtvrtí, ale i ze středních vrstev a majetnějších rodin.

REPROFOTO: AUTORKA

REPROFOTO: AUTORKA

McLarenova rocková kapela Sex Pistols, stvořená ze samých amatérů, dobyla svět